

מ"ת 12616/04/23 - מדינת ישראל נגד מיכה יבסוקוב

בית משפט השלום בקריות

מ"ת 12616-04-23 מדינת ישראל נ' יבסוקוב(עציר)
תיק חיצוני: 143898/2023
בפני כבוד השופט יובל וסרקרוג
מדינת ישראל מבקשת
נגד
משיב מיכה יבסוקוב (עציר)

החלטה

לפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים הפליליים נגדו.

1. בהחלטתי מיום 19.04.23 קבעתי קיומן של ראיות לכאורה, עילת מעצר, ונעתרתי לבקשת המשיב לדחות את הדיון בעניינו לצורך הצגת חלופה.
2. המשיב מבקש גם כיום להשתחרר לאשפוזית "מלכישוע" ומשם מ"דלת אל דלת" לקהילה טיפולית "מלכישוע", כאשר בעניין זה ביקש להסתמך בנוסף על חוות דעת פרטית של המומחית מטעמו הגב' מורן דוידאן, קרימינולוגית חברתית שיקומית ועובדת סוציאלית מיום 09.07.23 (להלן: "חוות דעת פרטית" או "המומחית").
3. אבהיר, כי הבקשה להשתחרר לאותה חלופה הועלתה על ידי המשיב עוד בדיון מיום 16.05.23 (ללא חוות דעת פרטית). באותו דיון, מסר המשיב שעבר בהצלחה את ראיון הקבלה, והציע את אמו כערבה מגבה.
4. בהחלטתי מאותו מועד (מיום 16.05.23) לא מצאתי להורות על שחרורו של המשיב לחלופה שהוצעה, זאת קודם לקבלת תסקיר שירות מבחן, זאת בין היתר, לאור המסוכנות הנשקפת מהמשיב כפי שעולה מעובדות כתב האישום, ומהטעמים שפורטו באותה החלטה, ואף ציינתי כי האלימות החמורה שעולה לכאורה מעובדות כתב האישום, נעשתה על ידי המשיב כלפי שוהה אחר בעמותה המכונה "בית חירום בצוותא", שם התגורר המשיב (מדובר במוסד המפוקח על ידי משרד הרווחה) ולאחר מכן כלפי שוטרים בתחנה.
5. עוד ציינתי, כי לא הוצגה תוכנית טיפולית כלשהי מעמותת "מלכישוע" ולא ברור כיצד בכוונתה לשמור על שלומם של שאר השוהים במקום. באותה החלטה גם לא מצאתי לאשר את הערבה המגבה (אמו של המשיב) שכן מלבד המרחק הגאוגרפי הרב (האם מתגוררת בבאר שבע), ציינתי שהקשר בין השניים בעייתי ובמידה מסוימת זו גם הסיבה שהמשיב עזב את בית אמו. לאלה אף הוספתי, כי אמו של המשיב סרבה למסור עדות

משכך, הרי שבבקשה הנוכחית המשיב ביקש להשתחרר לעמותת "מלכישוע" ללא ערבה מגבה.

6. יצוין כי על החלטתי מיום 16.05.23 הגיש המשיב ערר לביהמ"ש המחוזי, עמ"ת 44257-05-23, כאשר העורר חזר בו מהערר לאחר ששמע את הערות ביהמ"ש.
7. תסקיר שירות מבחן הוגש ביום 14.06.23 וממנו עולה כי שירות מבחן לא המליץ על שחרורו של המשיב לעמותת "מלכישוע", ובהעדר חלופה אחרת לא המליץ על שחרור ממעצר.
8. ביום 11.07.23 התקיים דיון נוסף במעמד הצדדים, בו פירטו הצדדים את טענותיהם והוגשה חוות הדעת הפרטית מטעם המשיב (הוגשה וסומנה מב/1). כמו כן, הוגש מסמך מעמותת מלכישוע המאשר את נכונותה לקלוט את המשיב לאשפוזית ביום 26.07.23. כאשר נרשם שם, כי במהלך השהייה באשפוזית "**תיבחן התאמתו להמשך טיפול בקהילה טיפולית**" (ר' מסמך מב/2).
9. לשם השלמת התמונה אציין, כי במסגרת הדיון בתיק העיקרי המשיב כבר הודה והורשע בעובדות כתב האישום כפי שהוגש (דיון בת"פ 12609-04-23 מיום 12.07.2013), ומשכך כבר אין עסקינן במי שעומדות לחובתו ראיות לכאורה בלבד, אלא אשמתו הוכחה.

דיון והכרעה

הכלל הוא כי העיתוי הראוי להליך טיפולי הוא בשלב גזר הדין, בעניין זה ראה לאחרונה בש"פ 863-23 חן זיו נ' **מדינת ישראל**.

10. אכן חל ריכוך מסוים **בהלכת סויסה**, אך עדיין השאלה המרכזית שיש לבחון היא פוטנציאל שיקום והאם יש טעם בהליך שכזה במסגרת הליך המעצר עד תום ההליכים. כך גם קבע בית המשפט העליון בבש"פ 9181/20 **צ'רקסוב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו):

"הלכה היא, כי השלב הנכון לבחינת התאמתו של נאשם לשילוב בקהילה טיפולית הוא שלב גזירת הדין, בעת שמונחת בפני בית המשפט תמונה מלאה ביחס לנאשם, התאמתו להליך הטיפולי וחומרת העונש שיש לגזור עליו. עם זאת, במקרים חריגים תיבחן אפשרות התאמתו של נאשם למסגרת טיפולית כבר במהלך ההחלטות בעניין מעצרו, וזאת בעיקר אם החל כבר בהליך הגמילה בטרם ביצע את העבירה שבגינה נעצר.

אמנם ישנה אפשרות לשחרר נאשם לחלופת מעצר בדמות הליך טיפולי, אף אם לא החל בו קודם לביצוע העבירה. אך זאת, בהתקיים שני תנאים מצטברים אשר נועדו להבטיח את כנות רצון הנאשם להשתקם ולהתחשב במסוכנות הנשקפת ממנו. התנאי הראשון דורש כי פוטנציאל ההצלחה של הליך הגמילה הינו גבוה. באשר לתנאי השני, נקבע כי על ההליך הטיפולי ליתן מענה הולם למסוכנות הנשקפת מהנאשם (בש"פ 7900/19 חאסקיה נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] בפסקה 10 (2.12.2019); בש"פ 1882/19 מלכה נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] בפסקה 11 (17.3.2019)).

11. בעניינו של המשיב, עיון בתסקיר שירות מבחן מיום 14.06.23, עולה כי מדובר במשיב אשר כבר מגיל צעיר סבל מחוסר יציבות, קשיי אמון, קושי בהצבת גבולות והעדר יכולת להתמודד עם מצבי דחק ובעיות אלימות חוזרות. לא ניתן להתעלם מכך שמדובר במשיב אשר שהה במספר גדול יחסית של מסגרות חינוכיות וטיפוליות בעבר (בשים לב לגילו הצעיר) הן בתקופת ילדותו והן בבגרותו, ונפלט מהם פעם אחר פעם על רקע התנהגות לא מותאמת ואלימה (ראה פרק הערכת סיכון בתסקיר שירות המבחן).

יתרה מכך, מהתסקיר עולה כי במהלך השנים נעשו ניסיונות רבים לעזור למשיב לווסת את התנהלותו, ללמוד לקבל ולהציב גבולות חיצוניים ופנימיים אך הוא התקשה לגייס את הכוחות הנדרשים על מנת להיתרם מכך.

עוד התרשם שירות המבחן כי המשיב סובל ממאפיינים דיכאוניים המובילים לחוסר מוטיבציה לשינוי, יחד עם שימוש יום יומי בסמים ואלכוהול ובמקרים שאינו מצליח להתמודד עם קשייו הוא נוטה לשימוש באלימות. על כן, שירות המבחן העריך את הסיכון להישנות התנהגות אלימה ברף הגבוה.

12. שירות המבחן הוסיף ופירט את המעברים התכופים בין המסגרות החינוכיות והטיפוליות לאורך חייו. שירות המבחן התרשם על אף רצונו המילולי של המשיב להשתלב בהליך הטיפולי, ש"ניכר כי אין לו את הכוחות הנדרשים לעמידה בתנאי ודרישות הליך טיפולי מסודר", כאשר להערכת שירות המבחן במידה וישהה בקהילה, יתקשה לעמוד בתנאי המקום, עלול להיכנס לעימותים עם שוהים אחרים במקום וכי פליטתו משם עלולה להוביל להתנהגות עוברת חוק.

13. לכל אלה יש להוסיף כי בהגיעו לגיל 18 המשיב לא התגייס לצבא, קיבל פטור על רקע אי התאמה, לאחר מכן נקלע לחובות כבדים ושירות המבחן התרשם גם מחוסר מוטיבציה במציאת עבודה, חוסר יציבות תעסוקתית, מאפיינים דיכאוניים וייאוש. מעיון בתסקיר שירות המבחן עולה כי לאורך רוב שנותיו לא הצליח המשיב להתמיד במסגרת כלשהי, ואף התקשה להתגורר בדירה עם שותף אחר.

14. לאחר שבחנתי את תסקיר שירות המבחן, התרשמתי כי התסקיר מעמיק, יסודי, מקיף וסוקר בהרחבה את אורח חייו של המשיב והתחנות השונות שעבר.

15. לאור כל האמור, שוכנעתי כי פוטנציאל השיקום בשלב זה מצוי ברף הנמוך. לכך יש להוסיף, כי המשיב

עושה שימוש בחומרים פסיכואקטיביים (ראה גם סעיף 35 לחוות הדעת הפרטית), אשר רק מחזקים ומגבירים אתה המסוכנות הנשקפת ממנו. מדובר בבחור בן 23 מחוסר דיור, רווק, אשר סיים 9 שנות לימוד.

16. באשר לחוות הדעת הפרטית, הרי שזו מתבססת בעיקר על הבעת רצון מילולית מצידו של המשיב, כאשר גם המומחית מאשרת שיש לטפל תחילה בהתמכרות לאלכוהול ולסמים. המומחית התרשמה, כי המשיב לוקח אחריות על מעשיו, מצר עליהם ומביע חרטה אשר נתפסת על ידה המומחית ככנה.

17. אלא שמלבד האינטרס הציבורי הברור למצות את הליך השיקום, בפרט לאור גילו הצעיר של המשיב, כמו גם התייחסות למאמרים ולספרות מקצועית, אין בחוות הדעת מענה ממשי לפוטנציאל השיקום, ולנסיבות חייו האישיות ולמאפייני אישיותו הספציפיים, בשים לב לריבוי המסגרות מהן נפלט המשיב בעבר בפרקי זמן קצרים יחסית. כך גם אין התייחסות ממשית להעדר יכולת מצדו של המשיב לקבלת מרות, אלימות כלפי שוהים במקום, בין היתר, כמפורט להלן וכפי שעולה מתסקיר שירות המבחן:

א. בסמוך לשנת 2011 הושם המשיב בפנימיית "נווה הדר" - בעקבות ועדת השמה מטעם משרד הרווחה. משם החל לברוח תוך שהוא גורר גם אחרים עמו, יחד עם התנהגויות מצד המשיב הכוללות אלימות פיסית קשה כלפי ילדים במקום ואנשי הצוות.

ב. לאחר מכן הופנה למסגרת "קורת גג" בשנת 2013 על רקע וועדה שבדקה ומצאה שהוא זקוק להערכה פסיכיאטרית. המשיב סולק מאותה מסגרת לאחר פחות מחודש ימים לאחר שהשתמש באלימות מילולית כלפי אנשי הצוות.

ג. בשנת 2014 הופנה למסגרת "לחן טל משה" בעקבות ועדה נוספת. שם תקף המשיב פיסית ומילולית את אנשי צוות, השחית רכוש ובמאי 2014 הוצא צו הוצאה ממשמורת ונקלט במעון "נווה חורש". לאחר כחודשיים הוצא גם משם עקב התנהגותו.

ד. בשנת 2015 חל שיפור מסוים עת התקבל למסגרת חינוכית בחנה נתן, ודווח על תפקוד חיובי, אך בשנת 2016 בישיבת צוות יחד עם שירות מבחן לנוער הוחלט על סיום דרכו באותו מוסד, לאחר נסיגה משמעותית, בעיות התנהגות וארועים של התנהגות תוקפנית.

ה. בגיל 18 כאמור לא התגייס לצבא על רקע אי התאמה.

ו. כאמור לאלה יש להוסיף את שהייתו במוסד האחרון "בית צוותא" שם נקלט ביום 07.02.23. הגם שבתחילה הפגין רצינות ומוטיבציה גדולה לשינוי, הרי שבחלוף כחודש ימים ביום 13.03.23 דווח על ארוע אלימות ראשון עת איים על מדריכה, ארוע נוסף למחרת - 14.03.23 הכולל אלימות מילולית ובשיאה הארוע החמור מושא כתב האישום ביום 31.03.23 שבעקבותיו הורחק מהמקום.

18. בנוסף, המומחית מטעם המשיב לא התייחסה לכך שמצד אחד המשיב הביע לכאורה רצון להשקיע בהליך טיפולי/שיקומי ומנגד חזר וציין בפני שירות מבחן כי הוא מעוניין להוציא רישיון לשימוש בקנאביס רפואי במטרה

להמשיך לצרוך קנאביס.

19. לשם השלמת התמונה, אציין כי בהודעה שהוגשה ביום 12.07.23 אישרה המומחית מטעם המשיב כי אכן עיינה באופן מלא בתסקיר שירות המבחן קודם להגשת חוות דעת אך בשל סד זמנים קצר וטעות שנפלה, הדבר לא צויין בחוות דעתה, במסגרת רשימת המסמכים שעמדו לעיונה. חרף זאת אין בחוות הדעת התמודדות ממשית עם כל המסגרות הקודמות מהן נפלט.

20. באשר לעבר הפלילי, לחובת המשיב הרשעה קודמת בגין עבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית משנת 2018.

21. לאור כל האמור מצאתי להעדיף את המלצת שירות מבחן שערך תסקיר מקיף יסודי וממצה בעניינו של המשיב זאת לאחר שגם קיבל מסמכים מהמחלקה לשירותים חברתיים בבאר שבע, דוח סוציאלי מיום 04.05.23, אבחון פסיכודיאגנוסטי משנת 2014, מסמכים מגורמי החירום בצוותא ועוד.

22. לא ניתן גם להתעלם מכך שגם העבירות החמורות בהן המשיב הודה והורשע (שעל בסיסן הוגשה הבקשה למעצר עד תום ההליכים) בוצע בזמן שהמשיב שוהה במוסד המפוקח על ידי משרד הרווחה. משמע שחרור לחלופה המוצעת עשוי גם להעמיד את השוהים והמדריכים במקום לסיכון מצדו של המשיב.

קושי בקבלת מרות

23. מלבד פוטנציאל שיקומי נמוך לכל הפחות בשלב המעצר, לא ניתן להתעלם מאינדיקציות נוספות ומעובדות כתב האישום, המצביעות על כך שלמשיב יש גם קושי בקבלת מרות.

24. מלבד האירועים החמורים שהתרחשו במעון עצמו, הרי שגם לאחר מכן, כאשר הובא המשיב לתחנת משטרה והוכנס לתא עצורים, תקף המשיב את אחד השוטרים באופן שירק מספר פעמים לעברו, אחת היריקות פגעה בחולצתו של השוטר, ואף המשיך לאיים על השוטר "אם לא היית על מדים הייתי נותן לך מכות", גם לאחר שהשוטרים נכנסו לתא בניסיון להרגיע את המשיב, הוריד את החבישה שהייתה על ידו הימנית (בעקבות התקיפה במעון) ותקף את השוטר בכך שמרח את הדם שניגר מידו על ידו הימנית של השוטר וכן על מעילו של השוטר האחר. לאחר מכן, המשיך ומרח את הדם על קירות התא. כאשר הגיע שוטר אחר שביקש להוציא את המשיב מהתא כדי לשטוף את החבלה בידו, מרח המשיב את הדם על מעילו של השוטר תוך שהוא צועק לעברו "הדם שלי על הידיים שלך". המשיב כאמור הודה והורשע גם בעבירות של תקיפת שוטרים (שתי עבירות).

25. כפי שצינתי גם בהחלטתי מיום 16.05.23 הרי שהאירוע נשוא כתב האישום הוא ארוע חמור ומתמשך כפי שעולה מעובדות כתב האישום, כאשר בעקבותיו השוהה שהותקף נזקק לטיפול רפואי בבית חולים, המשיב גם כאמור תקף שני שוהים במקום.

26. באשר להחלטה של כב' השופטת ס' פלג בפרשת **גלא** שם הורתה על שחרור לקהילת אילנות, חרף המלצה שלילית של שירות המבחן, ובהתאם לחוות דעת פרטית של אותה מומחית, הרי שנסיונות המקרה שם היו שונות. בין היתר דובר במי שסיים 12 שנות לימוד, שירת שירות צבאי מלא כלוחם וללא כל ארועים חריגים קודם למעצרו:

"ראשית יש לציין את גילו הצעיר של המשיב, יליד שנת 1998 (כבן 25), סיים 12 שנות לימוד, שירת שירות צבאי מלא כלוחם בחטיבת גולני ללא כל אירועים חריגים. סיכויי השיקום ומידת מוכנותו של המשיב חיוביים כמפורט בחוות הדעת של הגברת דוידיאן ולמעשה גם שירות המבחן מצא לנכון לציין את תפקודו התקין במסגרת הצבאית וכי המשיב נמצא כיום בתהליך פיתוח תובנה ראשונית וחלקית בלבד לפחות ברמה ההצהרתית" (מ"ת 45464-02-23 מדינת ישראל נ' גלא, החלטה מיום 30.05.23)

27. מבלי לקבוע עמדה בעניין מוכן אני להניח לטובת המשיב, כי אכן רשאי היה להגיש חוות הדעת פרטית מטעמו, תוך שלקחתי בחשבון כי עורכת חוות הדעת לא נחקרה על חוות הדעת.

28. באשר לטענת המבקשת בעניין סעיף 48(א)(7) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 ולפיה בית משפט רשאי להורות על שחרור ממעצר להליך טיפולי, רק עם קבלת המלצה חיובית של שירות מבחן ("**חובה לקבל טיפול למשתמשים בסמים, ובלבד שהטיפול אושר על ידי קצין מבחן**") מוכן אני לקבל את עמדת ב"כ המשיב לפיה שחרור לחלופה טיפולית יחד עם צו פיקוח מעצרים ותסקיר משלים נותנים מענה הולם להוראות הסעיף, וממילא כפי שביהמ"ש רשאי לסטות מהמלצות שירות המבחן, הרי שהוא יהיה רשאי לעשות זאת גם בהתאם לחוות דעת פרטית שהוגשה, ובלבד שכאמור הדבר ילווה בתסקיר משלים וצו פיקוח מעצרים כאשר מדובר בשחרור להליך שיקומי/טיפולי.

29. לכל אלה יש להוסיף את הודאתו והרשעתו של המשיב בעובדות כתב האישום, בבחינת שינוי נסיבות. כפי שנקבע בבש"פ 8435/08 **דוד הררי נ' מדינת ישראל** (10.10.2008): "**דעתי היא שהמבקש לא הצביע על עילה המצדיקה עיון חוזר. אם ישנו שינוי נסיבות הרי הוא דווקא לחומרה, ההודיה על פי הסדר הטיעון שניתנה יום לאחר ההחלטה שבפני. הודיה זו מבטלת כל חשש של מעצר של החף מפשע**".

אמנם אין בפני בקשה לעיון חוזר, שכן טרם ניתנה החלטה לעצור את המשיב עד לתום ההליכים, אך ודאי שעניין זה מחזק את המסוכנות של המשיב במובן זה שהמסוכנות כפי שעולה מכתב האישום אכן אומתה, שכן לא קיימים יותר סימני שאלה לגבי האירועים האלימים שהתרחשו (ארוע מתמשך וחמור שלא פסק גם לאחר ניסיון התערבות כולל איומים קשים), זאת גם אם ניתן לראות בכך הפחתה מסוימת של המסוכנות בשל נטילת האחריות מצדו של המשיב.

30. עיינתי גם בפסיקה נוספת שהגישה ב"כ המשיב ביום 12.07.23, אך לא מצאתי כי נסיבות המקרה שלפני דומות לאלה שפורטו שם.

31. אציין כי בתחילה המשיב הציג את אמו, הגב' ילנה יבסוקוב, כערבה מגבה. לאחר שבהחלטתי מיום 16.05.23 לא התרשמתי לחיוב מהערבה המגבה וגם שירות המבחן סבר כי לא תוכל לשמש כערבה מגבה, המשיב עצמו ביקש להשתחרר לעמותת מלכישוע ללא ערב מגבה.

32. אמנם קיימת פסיקה (אליה גם הפנתה הסנגורית) לפיה במקרים מסוימים ניתן להסתפק בחלופה טיפולית ללא ערב מגבה, אך לא שוכנעתי כי כך הוא הדבר בעניינינו, בשים לב לריבוי הבריחות ממסגרות קודמות, העדר יכולת להתמיד במסגרות טיפוליות קודמות ולקבלת מרות.

הליך טיפולי מדורג

33. לא נעלמו מעיני טענות ב"כ המשיב, כי בתחילה המשיב ישהה באשפוזית מלכישוע ורק לאחר מכן ככל שתמצא התאמה יועבר לקהילה טיפולית מלכישוע, אך כאמור לעיל ולאור המסוכנות הגבוהה הן לשאר השוהים והמדריכים/הרכזים שבמקום, לאור סקירת עברו, לא שוכנעתי שיש מקום להעתר לבקשה גם בהתאם להדרגתיות שהוצגה.

בעניין זה אין לי אלא להפנות לדברים שקבע כב' השופט נ' סילמן בבית המשפט המחוזי בחיפה בעמ"ת 39192-11-21 מדינת ישראל נ' ענתבי ונראה שהדברים שם נכונים במיוחד בנסיבות המקרה:

"1...ככלל אשפוזית אינה חלופת מעצר; מדובר במקום המיועד לשמש קלט זמני לשם הליך גמילה פיזי; המקום ישמש כקלט לחודש ימים או שלושה שבועות (בהתאם לתכנית).

2. לטעמי, הגישה לפיה נפנה נאשם לאשפוזית ולאחר מכן נבחן מהי התכנית המתאימה לו, וככל שלא תמצא נשיבו למעצר, הנה שגויה.

3. חלופה ראוי כי תסכון לפרק זמן ממשי; במיוחד אמורים הדברים בחלופה טיפולית הדורשת תעצומות נפש, בחינת שלבים ותהליך נפשי בצד ההליך הפיזי; טלטול אדם לאשפוזית וחזרה למעצר, עלול לגרום נזק כפול ומכופל, נפשי ופיזי.

4. הבה ניקח דוגמא לפיה נאשם שהה באשפוזית וטרם התפנה מקום לקליטה (ולו מבחינת דחק זמן) או שמא שירות המבחן לא השלים הערכה לגבי קהילה; האם בתקופת הביניים ישהה המשיב במעצר?????

5. ונזכיר הכלל הנקוט- ככלל, אדם ששוחרר ממעצר, ודאי בהחלטה שיפוטית, לא בנקל יושב למעצר; הפניה לאשפוזית ללא 'מסלול' ארוך טווח, מרוקנת מתוכן כלל זה; הסכמת העצור אינה מעלה ואינה מורידה.

6. כללים אלו מביאים לכך כי ככלל, יש לקבוע מסלול טיפולי (כמובן כאשר יש התאמה למסלול), טרם

שקילת השחרור ממעצר.

7. נושא שני הראוי להתייחסות- פרוגנוזת ההצלחה, כבחינת שירות המבחן; אשפוזית אינה בוחנת פרוגנוזה של הצלחה אלא התאמה לקליטה (בעיקר פיזית, בריאותית ונפשית); על כן העובדה כי האשפוזית נכונה לקלוט נאשם כזה או אחר בוודאי אינה יכולה להצדיק סטייה מהמלצות שירות מבחן.

8. כאשר עסקינן בהצלחת הליך גמילה, הגורם הרשאי להעריך הצלחה זו הנו שירות המבחן; מדובר בתחום מקצועי מובהק, ועל כן אפשרות הסטייה מהמלצות שירות המבחן מצומצמת ביותר; הפסיקה אף הדגישה כי גם חוות דעת פרטית תידחה ברוב המקרים מהמלצות מקצועיות של שירות המבחן (בש"פ 2076/19 אבו רקייק)."

לאור כל האמור אני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים הפליליים נגדו.

ניתנה היום, כ"ז תמוז תשפ"ג, 16 יולי 2023, במעמד הצדדים.